

Tina de vi de cal Gallifa

Oristà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: c Roqueta, 7. Nucli urbà d'Oristà. Oristà

Coordenades:

Latitud: 41.93229
Longitud: 2.05917
UTM Est (X): 422000
UTM Nord (Y): 4642686

Classificació

Número de fitxa 08151 - 253
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es conserva la tina però s'ha tapat.
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.115.085
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 61007DG2422N
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 06/06/2007 - 02:00

Descripció

La tina de vi de cal Gallifa es troba situada a la planta baixa de cal Gallifa, a la part posterior de la casa. Es tracta d'una tina d'estructura cilíndrica de 2,50 metres de diàmetre i 2,50 metres de profunditat construïda amb parets de pedra i revestida amb cairons de ceràmica de color roig.

Observacions:

La segona imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

Les tines eren elements indispensables en el procés d'elaboració del vi. En les zones on abundava el conreu de la vinya, com és el cas d'Oristà, bona part de les cases tenien una tina. El procés s'iniciava amb la recol·lecció del raïm, que era transportat amb portadores fins a la part superior de la tina, on es col·locaven unes fustes travesseres lleugerament separades anomenades brescat. El raïm s'abocava sobre el brescat i era trepitjat amb els peus. El suc que en sortia, el most, s'escolava a l'interior de la tina dipositant-se al fons i deixava com a residu la brisa, les restes del raïm xafat. En aquest punt es decidia si es volia fermentar el most amb la brisa o sense. Un cop el most havia fermentat es treia de la tina per una pedra amb un forat interior, la boixa, situada a la part baixa de la tina que solia donar al celler.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

